

Мунозара

Пойтахтимизнинг Эски шаҳар қисмидаги "Гуна" кинотеатри эшигини ичкисдан маҳкам бекипти олиб, нақ қирқ тўрт хуқуқшунос хуқуқий мавзуга оид бир масалада роса боқладик. Бироқ аниқ бир тўхтама кела олмадик. Бу бахс моҳияти эса, назаримда, ҳеч қандай бефакр қолдирмасга керак...

ва суд муҳокамаси предмети бўлиши мумкинми? Шундай усулни ишлатиш Узбекистон Республикаси Конституцияси талабига мосми? Бундай саволнинг қўйилишга ҳимомдаги Шаҳристон марказий шаффоҳонаси бош вақраи А. Хусановнинг 1998 йил 8 октябрдан бунён терғов изоляторидан сакланаётгани, бу иш шу пайтгача турли босқич судларида

туғандан кейин ҳолислар иштирокида баённома тузилса, ушбу тadbирга олдиндан прокурорнинг розилиги олинган бўлса, яъни бутун ҳаракатлар процессуал тўғри расмийлаштирилган бўлса, бу ёзув жиноят иши юзасидан далил бўла олади. Негаки, жиноят-процессуал кодекснинг 81-моддасида жиноят ишидаги далиллар турлари берилган бўлиб, унда "овозли ёзув-

дадил бўла олмади. Бу маълумоти суриштирув органлари ўзлари учун тўллади. Бу ҳақда жиноят-процессуал кодекснинг 339-моддасида очик ёзилган: "Суриштирув органлари эминмасига жиноят аломатларига ва жиноят содир этган шахсларни топши, ушбу кодекс қоидаларига мувофиқ текшириб чиқилгандан

берган ёки суд акрим чиқарган бўлмоғи талаб этилади. Шунингдек, жиноят иши қўзғатилгандан кейин шу жиноят иши юзасидан жабрланувчи деб топилган шахсга, тувғоҳа, уларнинг қариндошлари ва ақинлари-га нисбатан қўш ишлатиши, товламачилик ёки бошқа қонунга ҳилоф ҳаракатлар содир этиш ҳақи мавжуд бўлса, бу шахсларнинг аризалари бўйича ёки уларнинг ёзма розилиги ва прокурорнинг санкцияси ёхуд суднинг акримига қўра уларнинг телефон ва бошқа сўзлашув курилмалари орқали бўладиган сўзлашувларни эшитиш туриш мумкин. Шу жараёнда овоз ёзиш масалалари қўлланлиши лозим.

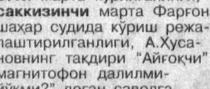
Сабoқ

ШАРҚОНА ШЕВА

МАЗМУН
БИРЛАШМИН ҒИ
ШАҚЛ?...
Гохид вазирамизга, хизматимизга бевосита алоқадор бўлган зарур ишлар қилиб, иккинчи даражали юмуш билан шуғулланамиз.

● Одамий эрсанг демагил одами, Ониким йўқ халқ гаமிдин гами, Алшпер НАВОЙИ
● "Одамийлик қани? Дунёга ўт кетибдур". Мирзо БЕДИЛ
● "Ўз-ўзини англаш — ўз нуқсонларини, айбу қусурини англаш демакдир". Н.КОМИЛОВ

"АЙГОКЧИ" МАГНИТОФОНЫЛАР

Шу сабабли ҳам айблов ҳукмига ҳаққонийлиги заррача ҳам шубҳа уйғотмайдиган фактларига асос қилинмоғи, шубҳа уйғотувчи ҳар қандай далил айбланувчи фойдасига талқин этилмоғи лозим. Негаки, юқорида айтилганидек, айблов ҳукми факат айбланувчига эмас, балки бошқа шахсларга нисбатан ҳам салбий хуқуқий оқибатларни келтириб чиқариши мумкин.

етти марта қўрилганлиги, саккизинчи марта Фарғона шаҳар судида қўриш режа-лаштирилганлиги, А.Хусановнинг тақдир "Айгокчи" магнитофон далилими-йўқми? деган саволга боғлиқ бўлиб турганлиги, суриштирув ва терғов органлари ўзлари махфий равишда ёздирган магнитофонларидаги ёзув мазмуну бўйича ўша вақтда баённома ҳам тузмасдан ёзувларни йўқ қилиб юборганлиги, суд эса йўқ нарсани топганини терғов органидан талаб қилиб, ошнинг мазмундан ҳал этишга шоммаётгани асос бўлган эди.

Шу сабабли ҳам ҳозирги пайтда судлар шундай далиллар асосида қўриб айблов ҳукмлари чиқармоқдалар. Иккинчи гуруҳ фикрига қўра, суриштирув органларида уларнинг раҳбарлари чиқарган махфий бўйруқлар мавжуд, бу бўйруқларда суриштирув органлари оператив маълумотлар тўплаш учун қандай чоралар қўриш кераклиги кўрсатишган, хатто бу тadbирлар учун ресурслар ҳам ажратилган. Бироқ бу оператив маълумотлар бировчи жиноят қилганликда айблов учун

сўнг, жиноят иши юзасидан далил тариксидида фойдаланиш мумкин бўлмаган маълумотларни аниқлаш мақсадига илмий-техника воситаларни қўлланган ҳолда зарур чоралар қўриш юқлатилади. Ички ишлар ва миллий ҳавфсизлик хизмати органлари бу мақсадда тежор кидирув чораларини қўришга ҳаққидир.

Бу гуруҳ фикрига қўра, махфий равишда магнитофонга ёзиш мумкин, бироқ бу ёзувлар факат оператив ҳаракатга эга, жиноят ишида далил бўла олмади. Учинчи гуруҳ фикрига қўра, жиноят иши юзасидан далил тўплаш усуллари факат жиноят-процессуал кодексидан белгиланади. Бу усуллар Узбекистон Республикаси Конституциясининг "Инсон ва фуқароларнинг асосий хуқуқлари, эркинликлари ва бурчлари" белгиланган иккинчи бўлимнинг 18-52-моддаларидаги нормалар мазмунига зид бўлмаслиги лозим. Жиноят-процессуал кодекснинг 87-моддасида берилган далиллар тўплаш усуллари рўйхати узил-кесил бўлиб, уни кенг талқин қилиш мумкин эмас. Бу моддадаги далил тўплаш усулларининг ҳар бири кейинчалик алоҳида боғларда берилган. Хусусан, телефон ва бошқа сўзлашув курилмалари орқали олиб борилган сўзлашувларни эшитиш йули билан далил тўпланади, дейилганда

Маилли, суҳанингиз синмасин. Айни сатрларни ёзаётганимда хонада мендан ташқари яна бир неча устоз-мураббийлар, домларлар бор эди. Ташқари совуқ, Улар пальтоларга ўраниб ўтиришибди. Хонадаги қувурлар, чўян "иситгин"лар шу туришда совутиш учун хизмат қиларди.

Мехнат қилиш шароитларини яхшилаш учун эмас, кимингдир эътиборига тушиш учун бажариш асосий мақсадга айланган бўлса?

БИЗ умримизни нимага сарфламайлик, қандай яшамайлик, бизни сўнгги йўлга қузатаётганлариди "фалончи-бой яхши одам эди", — дейишади. Аммо бу гап бирова нисбатан самимий, иккинчи кишига нисбатан носамимий айтади. Бирова ёмонийлиги эмас, барибир кимингидир кўнглида "йўқ, ёмон одам эди" деган жавоб туради... лекин буну у халойиққа овоз чиқариб айтмайди. Бу ҳам бир шарқона одамийлик шевасидир.

Умр

ҚИРҚ ЙИЛ ЧАҚАЛОҚ ЙЎРГАКЛАБ...

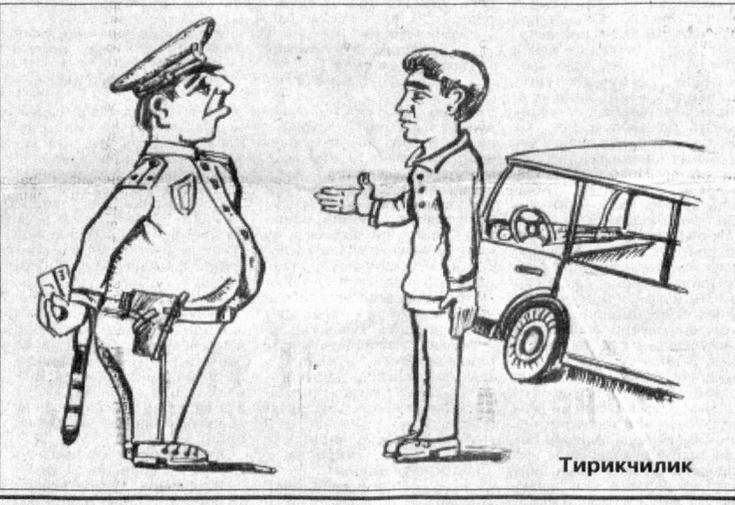
Баъван қолдузи иссиқ, тили ширин одами дуч келсанг, у билан ҳеч хайрлашганин келмайдик. Оромбахш суҳбат давомида дардларинг ариётганини, юрагини эзиб этган гап тоши эриётганини ҳис қилсанг. Дил оғриқларингиз олғувчи табиғига дуч келганга ўхшайсанг. Юз-қўларидан нур ёғилиб турган бу аёлни кўрганимда шуларни ҳис қилдим. Гўё ўзининг ҳеч гами йўқдек, гўё факат узагаларга ҳамдардлик қилиш учун туғилгандек, гўё оранд бегоҳ йўқдек.

Кизгин баҳс тафсилотларига батафсил тўхталиб ўтирмадан тортишувдаги уч асосий йўналишни эътиборингизга ҳавола қиламан. Биринчи гуруҳ адвокатлар фикрига қўра, агар магнитофон ҳолислар иштирокида махфий ёзув учун берилган бўлса, ёзув

кетдик. Ургутдаги 1-урта мактабини, кейинчалик Самарқанддаги тиббиёт билим юртининг доқлик бўлимини битирдик. Ота-онаимнинг ўқишимни деб Самарқандга қўчиб келишимди. Хишрав қўргончасида яшай бошладик. Мана шу азиз тулроқ аввал акамни, сўнг ота-онани бағрига олди. Турмушга чиқиб кизли бўлдим. Турмуш урлоғим тезда вафот этиб кетди. Мен ўшиғимни, қуч-қувватимни эглиб зим Замиранинг тарбиясига, менга муруват зим Замиранинг хизматида бағишладим. Ўн беш йил оддий доғ йигирма беш йил бош ҳамширага бўлиб ишладим. Хишрав қўргонига тутилган минг-минглаб чақалоқларнинг киниқлиги мени босиб бўлди. Қирқ йил чақалоқ йўрғаклабман. Тўлроқ билан олишган минглаб оналарга мадад бўлдим, ҳамдард бўлдим, овутдим, исонттирдим, дардларини енгиллаштиришга ҳаракат қилдим. Ҳозир Хишравга ёруғ ёзи билан қириб бораман. Аллоҳга шўқрлар бўлсин, оғир дамларда бизни қўллаган киниқ ози-қўлни нафим теги. Ўшларнинг меклини, ишончини қозондим. Беш йил Хишравда хотин-қизлар кўмитасининг раиси бўлиб ишладим. Шу йилларда бирорта оилага дарз кетмади. Катта қўнғаллар оқлида майда-чуйда нарзалар жанжали ҳеч эканини тушутирдим. Энг муҳими, сизларни суяб турган Ватанингиз бор, бошлангиз бор, тинчлик деган буюк неъматингиз бор, деб қўйиб-пишдим. Бундай Ватанингиз ва саодатли замонинг қадрига етиш керак...

Минг афсуслик, бундай далиллар асосида қўриб айблов ҳукмлари қилмоқда, инсонлар тақдирини "айгокчи" магнитофонлар орқали ҳал этилмоқда. Бахс юзасидан уч гуруҳга бўлган хуқуқшунослар "Ким ҳақ?" деган савол билан Конституциявий судга мужолат қилиш масаласида яқдиллик кўрсатишди.

Гўё НОМЗОВ, Шайхонтоҳур тумани ҳуқуқ маслаҳатхонаси адвокати

Тирикчилик

Мулоҳаза

АЙБСИЗНИНГ "АЙБ"И

Ёки "бўлмас" ("не")нинг бузғунчилиги

Юридик коллежда ўқийдиган ўғлим яқшанда қўни нималарнидир ёзиш билан банд бўлиб, қўн бўйи хонасидан қўнмагани учун кенга пайт қўзиб, ёнига кирдим. "Фуқаролик ҳуқуқи" деган фонддан семинарга тайёргарлик қўраётган экан. "Нималар ёзаёсанг, ўғлим?" деган саволимга: "Дада, сиз буну барибир тушунмайисиз", деб галатирок жавоб берди. Қарасам, анчагина чарчаган, шу сабабдан сал қўнлини кўтарай деб ҳазил қилдим: "Нега энди тушунмас эканман? Сизларни шу ёшгача тарбиялаб қўйган одам оддий хуқуқни тушунмайисми? Бунинг устига, бу фанинг математика ёки геометрия бўлмас. Ҳўш, нимасига тушунмайсан?" Ўғлим стол устидаги "Фуқаролик кодекси"ни кўлимга тўтқазди: "Мана, ўқин!" Кодекснинг 988-моддасида шундай ёзилган экан: "Охири зарур ҳолатда этказилган зарар, яъни зарар этказган шахсининг ўзига ёки бошқа шахсларга таъдид солган ҳаффи бартароф этиш учун охири зарур ҳолатда этказилган зарар, агар бу ҳафв мажур ҳолатларда бошқа воситалар билан бартароф этилиши мумкин бўлмас, зарар этказган шахс томонидан тўлиниши лозим.

Бундай зарар этказилган ҳолатларни ҳисобга олиб, суд уни тўлаш мажбуриятини зарарни этказган шахс учинчи шахсининг манфатини қўлаб ҳаракат қилган бўлса, ўша шахсга юқлиши ёхуд бу учинчи шахсини ҳам, зарар этказган шахсини ҳам зарарни тўлашдан тўлиқ ёки қисман озоқ қилиши мумкин.

"Мана энди тасаввур қилиб кўринг, — деди ўғлим, — қўшни подъезддаги ичучи қўшнимиз уйда ҳотини билан гижиллашиб қолди, дейлик. У маст ҳолатда хотиндан ароққа пул беришини талаб қилади, хотини пул йўқлигини айтган кўн-биринга шалапоқ уради. Жанжал қўнғай, хотин ташқарига қочиб чиқади ва яширинади. Маст қўшни қўлига болта олиб, қўнчага чиқади. Хотинини топмаганди, дархалар тўра-бешта нафақахўр қол-қамчиларга болта ўқатиб ташланади: "Сизлар хотинингиза ўргатиб қўйгансизлар, шунинг учун у менга пул бермайтган, сизлар ҳаммасига айбдорсизлар!" — деб. Айтинг-чи, шундай ҳолатда сиз нима

қилган бўлардингиз?" Хайронман, милиция қақириб, уни қўлга олгунча у тўрт-бешта одам-чиқмагани учун кенга пайт қўзиб, ёнига кирдим. "Фуқаролик ҳуқуқи" деган фонддан семинарга тайёргарлик қўраётган экан. "Нималар ёзаёсанг, ўғлим?" деган саволимга: "Дада, сиз буну барибир тушунмайисиз", деб галатирок жавоб берди. Қарасам, анчагина чарчаган, шу сабабдан сал қўнлини кўтарай деб ҳазил қилдим: "Нега энди тушунмас эканман? Сизларни шу ёшгача тарбиялаб қўйган одам оддий хуқуқни тушунмайисми? Бунинг устига, бу фанинг математика ёки геометрия бўлмас. Ҳўш, нимасига тушунмайсан?" Ўғлим стол устидаги "Фуқаролик кодекси"ни кўлимга тўтқазди: "Мана, ўқин!" Кодекснинг 988-моддасида шундай ёзилган экан: "Охири зарур ҳолатда этказилган зарар, яъни зарар этказган шахсининг ўзига ёки бошқа шахсларга таъдид солган ҳаффи бартароф этиш учун охири зарур ҳолатда этказилган зарар, агар бу ҳафв мажур ҳолатларда бошқа воситалар билан бартароф этилиши мумкин бўлмас, зарар этказган шахс томонидан тўлиниши лозим.

Минг афсуслик, русча кодексида ҳам айнан шу маъно ақс этирилган экан. Таққослаб кўринг: "Вред, причиненный в состоянии крайней необходимости, то есть для устранения опасности, угрожающей самому причинителю, вредо или другим лицам, если эта опасность при данных обстоятельствах не могла быть устранена иными средствами, должен быть возмещен лицом, причинившим вред".

Модданинг давоми айнан таржима қилинган учун уни бир ерда таққор келтириб ўтиришнинг ҳождати йўқ, зеро қўнун хуқуқларини жуда эътибор билан таржима қилдилар.

Ўғлим, бу дарсинг олий математикадан ҳам қийнроқ экан, ақлим етмади, — деб чиқиб кетдим. Анча ўйладим. Бир қанча ҳолатларни ўзимча тасаввур қилдим. Айтайлик, мен мирос (сувчи) бўлсам-у, сув омборини тақсимлагани менинг ичтирибимда бўлса, хоҳласам, сувини қишлоқ томонга очаман, деҳқонлар томорларини сугориб оладилар, хоҳласам, экинзор томонга очаман... Қўнлабда тун бўйи омондан қўнлабда кўнғандек жала ёғиб, тоғлардан сел

келиб, сув омбори тоша бошласа, тақсимлаганда эса сув қишлоқ томонга очиб қўйилган бўлса, мен нима қилган бўлардим? Албатта, қишлоқ томони ёғиб, сувини экинзор томонга буриб юборардим, чўнқи қўнғузи қишлоққа қолган ишга яроқсиз қол-қамчилар-у, ёш болаларнинг ҳаётини сел ҳафви остида қолдирганда қўра, икки-уч гектар ҳўхсини қурбон қилиш маққулроқда. Чўнқи биринчидан, сел қишлоқдагилар умрига зомин бўлса, уларни қайта тирилтириб бўлмайди, экинни эса бироз кечикиб бўлса-да, қайта этиштириш мумкин. Иккинчидан, тақсимлаганда сувини очмасдан бўлмайди. Сув омбори тошиб кетса, дамбани бузиб, олам-олам зарар келтириши мумкин. Ҳаммаси тўригати, аммо сув уриб кетганлиги сабабли этказилган зарарни мироснинг ўз ёнидан тўлаши лозимлиги бироз эриш тўлаулади-да. Миросбар қанча ҳал оларкан, ўзи? Миросбар нима айб? Ахир у одамларни сақлаб қолди-ку!

Менимча, ҳаммасига ўша ўзбекча матндаги "бўлмас" деган сўз айбдор. Агар ўша сўз тахминан "булган бўлса" деб ўзгартирилса, ўз-ўзидан русча матндаги "не" инкори ҳам олиб ташланади ва шу билан олам гулистон. Ақс ҳолда, бу моддани ўқиб, ўқиб олган киши, айтайлик, мисолни қўнғузи уш мирос элу қўр тақдирига бефарқ, панжа орасидан қарайдиган қимсага айлиниб қилиши мумкин. Жала қўйиб, сел келган пайтларда у бамайилхотир қишлоқ томонини ҳам, экинзор томони ҳам ёғиб, бир чеккада ўтираверди, чўнқи раҳмат ўрнига тўхтаб эшитишдан қўрқди. Сув омбори тошиб, дамбани бузиб, олам-олам зарар етдики, сел бўлиб, барча айб табиий офат елкасига юқланади. Дамбани қайта қўриш, этказилган зарарларни қўлаш икки-уч эмас, минглаб гектардаги ҳўхсини баҳосига тенг бўлиши билан унинг сарик қачақали иши йўқ, чўнқи "у қўлидан қелган барча ишни қилган, қишлоқ томони ҳам, экинзор томони ҳам ёнган оппоқ киши" бўлиб чиқади.

Ҳуқуқшунос бўлмасам-да, бу кодекс мени ўзига "ром" этди. "Зарар

етказишдан келиб чиқадиган мажбуриятлар" деган 57-бобни тўлиқ ўқиб чиқдим. Ўғлимнинг: "Дада, сиз барибир тушунмайисиз", дегани тўри экан. Айтинг-чи, "Қўнғузи зарарни тўлаш мажбурияти зарар этказувчи бўлмаган шахсга юқлатилиши мумкин" ёки "Қўнғузи зарар этказган шахсининг айби бўлмаган тақдирда ҳам зарарни тўлаш назарда тутилган мумкин", деган гапларни (985-модда) сираям тушунолмадим.

Шу пайтгача эътибор бермаган эканман, кодекснинг номи ҳам менга бироз эриш тўлиб қолди. "Фуқаро" деган сўз, аслида "фақир", яъни "камбағал" деган сўзнинг қўнғиллидир, яъни "Фуқаролик кодекси" "Камбағаллик кодекси"га ўхшай қолган (Қаранг, Навоий асарлари лугати. Тошкент — 1972. 637-бет). Тўри, бу сўз маъно ўзгарishi натижасида бир мамлакатнинг аҳолиси деган маънони ҳам англатди. Ўғлим, рус тилидаги "гражданин" сўзнинг маъносига мос келди. Аммо улар айнан ўхшашдир, деб бўлмайди. Ўзбек тилида ота-буваларимиз, буюк аждодларимиз ишлаган "райят", "таба" сўзлари бор. Таба дегани тобе кишилар, қарашли кишилар деган маънони англаста, райят дегани "бир ҳўхсиннинг қўл остидаги халқ, тобе халқ" деган маънони англаста. Ҳуқуқшунос ва тилишунос бўлмаган-лигим учун "кодекснинг номини ундай ёки бундай деб ўзгартириш лозим" деган гапни айтолмайман, зеро, бу тилишунос ва ҳуқуқшунос олимларимиз хуқмага ҳавола, аммо китоб қайта нашр қилинаётганда қўнғузи оғилларни моддалар жиддий тақдир қилинса фойдалан холи бўлмасди, зеро швейцариялик таниқли ҳуқуқшунос олим Жан Франко Ауберт айтгандек: "Қўнун матни аниқ-равшан бўлса, уни ижро этиш жараёнида изоҳлашга ва қўнун матнида айтилган маънодан бошқача маънолар бериш учун сўнқий тоштарозуларга ёки батафсил юридик мулоҳазаларга суянишга ҳожд қолмайди".

Иўлдон ПАРДА, ҳуқуқий маърифат тарғиботи маркази муҳаррири

Кирғизистонда ёпиқ ҳарбий суд муҳолифат етакчиси Феликс Куловни етти йилга озодликдан маҳрум қилди

Самарқанд

Хосият БОБОМУРОДОВА

Мардларга!

Қутлов

СИНОВЛАРДА СИНАЛГАН АДИБ

XX аср крим-татар халқи тарихида оғир синовлар даври бўлди. Собиқ шўро ҳукумати уларни бир кўра вагонларга ўнатишга мажбур қилди. Бундан ташқари, маданияти, аъёнлари, тилдан айирмоқни режалаштирди. Лекин мустақил тузум йўлганидек чикмади. Крим-татар халқи тақдирини бу улкан синовдан алларча сабр-матонат билан омон ўтди. Эл бошига иш тушганда унга далда бўлган, юпанч, қад тиклашига имкон берган куч бу халқнинг меҳнатқашлиги, бирдмаллиги, энг муҳими, халқнинг тақдирини келажакга жон фидо ўтил-қилларининг борлигида биллинди. "Эл бор бўлса, эр хор бўлмас" элини хорликдан олиб чиқишга бел боғлаган авлод унинг ўси. Айниқса, бу йилда адабиёт, санъат аҳлининг хизматлари беқисбди. "Ботир ёвда биллар, сўзи — довда" деб бекорга айтмаганлар. Крим-татар халқининг сурғундаги ҳаёти, унинг ўтмиши ва келажакги ўртасидаги ришталарни боғлашда сўз аҳлининг захматлари алоҳида диққатга лойиқ. Даврлар ўтиб, бу халқ тарихи ҳар жihatдан ёзилди, тадиқ этилса, XX аср, айниқса унинг иккинчи ярмига баҳо берилганда "сўз" одамларига алоҳида эҳтиром кўрсатилиши аниқ. Чунки ўз она тилида илм олишдан маҳрум этилган, тарихини, адабиётини, санъатини ўқиб ўрганишга, тарғиб этиб, ривожлантиришга турли тўсиқлар қўйилган бўлишига қарамай, улар ўз зиммаларидаги юмушни ҳалоли ҳақ баждардилар. Давр, вазият қўйлаб крим-татар шoir-ёзувчиларни бир пайтинг узиди бир неча соҳаларда қалам тебраттишга мажбур этди. Эҳтимолки, қувватлари бўлиниб, кайсибир ишни истаганларидек урдаламагандир. Лекин нимаки қаламга олишса, ўз халқлари манфаатлари, келажакни ўйлаб, хизмат қилганлиги аниқ кўрилади. Сафтер Нагаев ана шундай крим-татар адабиёти ва

У журналистларга ҳам бегона эмас

киллиридан берибир. Сафтер Нагаев Иккинчи Жаҳон уруши бошланган йили Кримнинг Алушта туманидаги Кучукозан қишлоғида таваллуд топди. Отаси уруш арафасида касал бўлиб вафот этди. 1944 йили онаси Робия она ва икки акаси билан ҳамма крим-татарлар қатори йуртидан жудо қилиниб, Ўзбекистоннинг Фарғона вилоятидаги собиқ Молотов (сўнгра Ленинград, ҳозирги Учкўприк) туманига келиб тушди.

Шўролар кримларни ўзбеклар орасига қўчиради экан, бу икки халқ орасида низо чикаришга уринишди. Лекин улар кулганнинг ақси бўлиб чикди. Бағри кенг ўзбек халқи кримларни бегоналатиб қўймади. Икки халқ орасидаги биродарлик анана муостаҳкамланди. Хусусан, ўзбек тилида ўқиган крим-татар болалари, айниқса ўз анъаналари, тилига содиқроқ қолдишди. Қардош ўзбек халқи адабиёти, маданиятидан баҳра олган, бевосита ўз тилида ижод қилувчи янги авлод айнан ана шулар орасидан этилиб чикди. Сафтер Нагаев ҳам ўзбек мактабида ўқиб, Тошкент давлат университетининг ўзбек филологияси факультетини тамомлади.

1955 йилдан ўзбек ва крим-татар тилларида ижодий фаолиятини бошлаган адиб бир қанча насрий ва адабиётшунослик ҳамда бадиий таъриқий асарлар яратди. Меҳнат фаолиятининг асосий қисмини матбуотга бағишлади. Сафтер Нагаевнинг "Кўнглига ақин одамлар" (1972), "Фидокорлик" (1976), "Саҳролар олови" (1983), "Минг бир ўлимни энгиб" (1987) очерк ва киссалари, "Ёшлик туйғулари" (1979), "Солнома"лардаги излар" (1991) адабиётда кисса ва роман жанрларининг шаклланиши ва ўсиши ҳақида "Тарақиёт йиллидан" (1977) ва "Роман ва замона" (1988) монографияларини эълон қилди. Кўп йиллар давомида крим-татар адабиётининг мумтоз вакиллари Исмоил Гаспринский ва Бекир Чобанзоданинг бой адабий меросини ўрганиб, "Маданий инқилоб аскари" (1988) ва "Исмоилбекнинг Туркис-тон сафари" (1994) ҳужжатли киссаларини нашр қилди. Ўзбекистонда "Крим-татар адабиёти тарихи"ни ёвди ва Кримда (2000) нашр эттирди.

Мабодо, диққат билан кузатилса, ёзувчи ва адабиёт-

Тақдир

АСИРЛИҚДА ЎТГАН УМР
Воқеаларни тасвирлашда, гувоҳлар, тушунтирувчилар фикрини баён қилишда гоҳ олдинга, гоҳ орқага кетаётганим учун ўқувчидан уэр сўрайман. Бошқача усул билан ҳақиқатнинг поёнига етолмайман деб қўқанимдан шундай қилаётган бўлсам керак.

Шундай қилиб, Муслимбек иккинчи Украина фронтда хизмат қиларкан. Барваста, бакуват ва ийла хушёр бўлгани сабаб разведка хизматиға олинибди. Душман томондан тил тутиб келишда ном қозонибди, раҳматномалар олибди (шу раҳматномалардан биттаси Хуринисонинг сандиққасида ҳалигача сақланиб турибди), лекин ҳеч нарса абадий эмас экан. Разведка-на вавбатдаги боришида Муслим-

Дили сиёхлик ҳам ана шу кундан бошланибди.

ЧЎЛҚ МУСЛИМБЕКНИНГ КАЛТАК ЕГАНИ

Хуринисо Муслимбек билан қўшилган, ўла-ўлгунча бир-бирларига вафодор бўлишга ваъда қилган энтикан, ҳаяжонланган ўша кўрмисизгина уйни бўздирмай, бир амаллаб сақлаб юрганини юқорида айтган эдик. Муслимбекка ўша ерга жой қилиб берибди. Муслимбекнинг қўшилган кундаги кийим-бошларини темир сандиқда сақлаб юрган экан, ўшаларни кийинтирибди, худди қуёв болани эъозла-дандек эъозлаб бошлабди, йўқлаб, кўтлаб келувчилар Хуринисондан хур-сана бўлишибди. Энди Хуринисо кун буйи Муслимбекнинг ёнидан жилмас-миш, ечинтириб, ювинтирармиш, оп-

ИККИ ЭРТА БИР ХОТМЧИМИ?

"Ёзилмаган фелъетонлар" туркумидан

бек яраланиб, асирликка тушиб қолди. Ҳамма асирларнинг боши-га тушган балою оқатлар унинг ҳам бахтисиз бошига керагидан ортиқроқ ёғилибди, хайриятки, раҳматли онаси, боланим, илоё бошинг тўғридан тўғри деб дуо қилган экан, дуо ижобат бўлибди, ҳар гал ажалинг оғзидан омон чиқавэрибди. Уруш тугаган кун Кракков шаҳри яқинидаги ўрман қонцавэрида экан, туришга ҳоли йўқ, қуруқ эт билан суяк бўлиб қолган экан. Бир белорус аёли, у ҳам асирликда экан. Муслимбекка раҳим қилиб, то Гродно шаҳригача гоҳ суяб, гоҳ кўтариб олиб келибди, ҳарбий госпиталга топширибди. Икки оёк тенгдан ишламас экан. Ана кетди, мана кетди бўлиб бир йилча ётибди. Холи аҳолидан ўша белорус аёли хабар олиб тураркан. Радиодан ҳар кун асирлар юртига қайтган, хойн сифатида қандай оғир жазоларга мубтало бўлаётганлиги ҳақида ха-барлар бериларкан. Демак, деб ўйларкан Муслимбек, мени ҳам со-вуқ Сибирга хайдараркан-да... Ана ўша кунларнинг бирида ун оёгини кесишибди. Белорус аёл ҳамон ис-кик-совуғидан хабар олиб тураркан, тузалган, уйига олиб кетибди, тур-муш қуришибди, ун тўққиз йил бир-га яшашибди. Охири она қишлоғи-да қайтишни ихтиёр қилибди. Дўса, мазаам йўқ, жон таслим қилдиган кунларим яқин қолди, рози бўлсанг, ўлимни олдидан она юртимни бир кўрай, таниш-билишларим билан рози-ризолик тилашиб олай, мен-га жавоб бераюк, дебди. Дўса ту-шундиган аёл экан, рози бўлиб-ди. Москвага кузатиб келиб, са-молётга чиқиб олишига ёрдамла-шибди. Ўлмасанг, аяниг ёзда қай-тиб кел, ана асалари боқамиз, деб-ди.

Муслимбек тўғрилиб ўстан ҳовли-сини топиб келибди. Қўлтиқ таёги-га таяниб, андақ қувонч, андақ қўруқ ичида жийлаиброқ турган Муслимбекни биринчи бўлиб Хури-нисонинг ўзи таниди, вой худойи-ми-эй, дея қичқириб юғриб келиб, бўйнига осилибди, йиғлабди...

Илҳом

ШЕЪРИЯТ

Сен шундай қучсанки, сенга тобе дил,
Сен кирган кўнгилдан кўчади зулмат.
Сенга сажда қилгум, сенга сунягум,
Сен баҳорсан, Мухаббатсан, шеърият.

Сенинг сўқмоқларингда кезди Машраб,
Бобур гўзал боғларингда сайр этди.
Сенинг оҳларингни эшитиб йиғлаб,
Чўлпон юрғанини тимдалаб кетди.

Шеърият...

Нигоҳимдан ўтар беадад саҳро,
Уртасида бир тўп саксовул хайрон.
Заминнинг бу ўғай сароб бағрида,
Елғизликдан бўлиб диллари вайрон.

Менинг ҳам сенингдек вайрона дилим,
Мени ҳам сенингдек кийнаган ҳаёт.
Кел, дўстим, иккимиз бирга яшаймиз,
Иккимиз бир бўлиб қиламиз сабот.

Нурал ШОДИЕВ,
Кўнраб туманидаги
25-мактаб ўқувчиси

Ҳамкасб

ИККИ "МЕШЧАНКА"

"Хоразм ҳақиқати" газета-сига келганимда биргина журналист қиз ишларди. Кейинчалик у ҳам Тошкентга турмушга чиқиб кетди. Жамоада йигирма нафар журналист йигит ва мен ишлаймиш. Уқиниш тугатиб келганимда қишлоқ хўжалик бўлимига ишга қўйишганди. Шаҳарда тўғрилиб ўганлигим сабабли қишлоқ хўжалигини яхши тушунамасдим. Бу менга мақолалар ёзишимда анча қийинчиликлар тугдирган.

Ижодий сафарга чиқиб мақола ёзиб келсам, бўлим мудиримиз чизиб-чизиб уни бир бет ҳолига келтирарди. Мақоламнинг аҳолини кўриб йиғлайман. Мухаррир (раҳматли Эгам Раҳим) ҳузурига ариза кўтариб қираман.

— Илтимос, аризамга кўл қўйиб беринг, бу даргоҳдан кетаюлай, мендан ҳеч қачон журналист чикмас керак, — дейман руҳим чўкиб.

— Сиздан яхши журналист чикади. Ижодий жамоамизда ишлаб аста-секин ўрганасиз.

Ўқиниш битирган дархол журналист бўлмади. Қирқ йилдан буюн муҳаррирман, шунда ҳам бош мақола ёзсам, албатта қишлоқ хўжалиги бўлими мудирига ўқитиб оламан. Ортиқча жумлалари бўлса чизиб ташлайди. Чунки у шу соҳани яхши билади, — дея далда беради.

Бундай ҳолатлар ана бир неча бор такрорланди. Секин-аста ишга кўникиб бордим. Сафимизга Уллиби-би Отаева (жойи жаннатда бўлсин) келиб қўйилди. Севинганимдан бошим осмонга етди. Чунки "летучка"ларда йиғилган ичида бир ўзим ҳаммиса ийманиб ўтирардим-да. Уллибиби истеъдодли шoirа эди. Мухарриримиз экиш мавсум-ларида иккаламизга ижодий сафарга бориб, бир саҳифа мақола тайёрлаш юзасидан топшириқлар беради. Саҳифа шеърий сатрлар, қизиқарли лаҳзалар билан ўқилиш чикади ва "летучка" тахтасиға илинади.

Уллибибининг саломатли-ги яхши бўлмади қолди. Ўшанда Эгам Раҳим: "Иккала қизимизни наватчиликдан озод қилсанг", деди. Таклиф-га ҳамма рози бўлди. Икки йил газета саҳифаларини ўқийдек тунги, машаққатли наватчиликдан қутулди. Шунингдек, ўша пайтларда муҳарририятда топширилган сатрлар ҳисобга олинмасди. Кейинчалик бу йўлга қўйил-ди. Ҳар бир ходим кунига 200 сатр чет муаллифинг мақоласини тахрир қилиб топшириши шарт. Узининг имзоси билан ёзилган мақоланинг сатри ҳисобга олинмади. Шошилиб тахрир қилсанг, мақола ўқилиш чикади. Сифатли ишласанг, сатр топшириги бажарилмади.

Бир кунги кўпчилик сатр топширигини бажармагани сабабли муҳаррирининг хуноби ошди. Бунинг қаҳрини Уллибиби иккимиз-дан олмоқчидек туюлди: — Жамоамизда икки мешчанка бор, улар на наватчи бўлишад, на сатр топширигини бажаришад, буларга хайронман?!
Секин Уллибибига қара-дим, у мийғида қулиб ўтирарди.
— Қалайсиз, мешчанка, наватчи бўласизми? — деди у ҳазиллашиб.
Мухарриримизнинг бу ўхшатишиға иккалаимизнинг ҳам жаҳлимиз чикмади. Чунки оилада ҳам ота фарвандилари ишидан қувонса уларни алқайди, кўнгли тўлмаса тартибга қачириб тергайди-да. Эгам Раҳим ҳам қатта жамоанинг бошлиғи бўлган, оталардек меҳрибон, баъзида қаттиққўл ҳам эди. Раҳбарининг меҳри-бончилигини суйистемол қилиб юрганнимиздан изза бўлиб, ўша кунгек наватчи-лар рўйхатиға ёзилдик. Ҳар кун сатр топширигини ҳам бажариб бордик.

О.ЭГАМОВА,
Республикада хизмат кўрсатган маданият ходими

Назм

"КЕЛУР НАВОЙ ҲАМ..."

Тахтани тахтадан тежаб, тарашлаб,
Пахтани пахтаға қўшиб яшаймиз.
Зимдан меҳримизни ўлаб, қарчқлаб,
Сирдан дарёлардай жўшиб яшаймиз.

Аёз бошларини тошлар қиланлар,
Рўзгор деб кўзига ёшлар оланлар.
Орзу-ҳавас дебон ошлар қиланлар,
Лагандан лаганға ошиб яшаймиз.

Бу кенг, мўл ҳаётда ўрнимиз надр?
Асли бахтур толе ёшимиздадр.
Орлимиз гоҳида қоримиздадр.
Бунчалар тубанга тушиб яшаймиз?!

Азадан шайи ола шавқатли ўзбек,
Маддоҳлар айтурлар буюнким: сўз бек!
Чурик калавадан тўқилган бўздек,
Инни ўзимизға эшиб яшаймиз.

Чуқурлар қаздик, лек чуқур биламадик
Она тиллимизни, фикр қилмадик,
Беран нон-тузига шўрк қилмадик,
Қачон биз юрт учун тошиб яшаймиз?

Асрий девонларға кўп ҳасрат орта,
Келур Навоий ҳам кўп ҳасрат тарта...
Ул ҳасрат ортдамас, ул ҳасрат олда,
Қачон Навоийға тошиб яшаймиз?!

Сирожиддин САЙИД

**ДИҚҚАТ,
ДИҚҚАТ!!!**

Ўзбекистон давлат жаҳон тиллари университетини халқаро журналистика факультети қошида тайёрлов курси очилмоқда. Курсда ўзбек тили ва адабиёти, рус тили ва адабиёти, чет тили (инглиз, француз, немис, испан, араб, япон, хитой, корейс) ҳамда тарих фанлари бўйича 2001 йил тест синовларига тайёрланади.

Ўқиш муддати — 5 ой.
Ўқиш шартнома асосида олиб борилади.
Ўқиш 2001 йил 10 февралдан бошланади.

Манзилимиз: Тошкент шаҳри, Муқимий кўчаси, 104-уй.
Телефонлар: 53-32-50/53-26-42

Утерян аттестат 9-класси № ОРЕ 100759
выданный школой № 51 на имя РУБИНА
МИРЗЫ ИЛЬИЧА считать не
действительным.

"Бемаза" мушук
Оғзи кунчиқарга қараган моғора. Қуёш заррин ёғдуларини соча бошлаган саҳар пайти. Шубҳасиз, нур гор ичида ҳам мавжланажак...